

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI, GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

A „MAGYAR GAZDASZÖVETSÉG“ KÖZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASARNAP.

Egészévre 2 Ft 60 kr.
Félévre 1 „ 30 „
Negyedévre 70 „
Egyes szám ára 6 krajczár.

Felelős szerkesztő:
ZSITVAY NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
IX. ker., Üllői-út 25. szám. (Köztelek).

Márkus József.

A mult héten főpolgármesterét választotta meg az ország szíve, a világvárossá fejlődött Budapest székes főváros. A fővárosi polgárt érhető legszebb s legdiszesebb állás ez, a budapesti főpolgármestert úgy nevezik, hogy a magyar polgári osztály első embere. Ő felsége a király jelöli ki s a közgyűlés választja meg szavazattöbbséggel.

Márkus Józsefre, az eddigi alpolgármesterre esett ezuttal a közbizalom s 319 szótöbbséggel emelték erre a diszes állásra. Az ő elődje, az elhunyt Ráth Károly simulékony modorával, előkelő megjelenésével és kiváló szónoki képességével hiven betöltötte a főpolgárnagyi tisztelet: Márkus József méltó utódja lesz, mert mindama férfiúi erényekben gazdag ő, a melyek a különben is diszes állást fényesebbé, jelentőségesebbé tenni hivatják.

Márkus József régi munkása a székes főváros közügyeinek; kitartó, szorgalmas, ügybuzgó és kötelességét folyton teljesítő hivatalnok volt, a ki hivataloskodását a legkisebb, legalacsonyabb álláson, a fogalmazógyakornoki álláson kezdte.

A fiatal, tehetséges ember gyorsan haladt előre, főnökei, az irányadó körök csakhamar felismerték benne a munka és kitartás emberét. 1875-ben állott a főváros szolgálatába s már

10 esztendő mulva, 1885-ben városi főjegyzővé, 1890-ben tanácsossá, 1896-ban pedig alpolgármesterré választotta meg őt a köztörvényhatóság.

Márkus Józsefet nem a pajtáskodás és a barátok vállveregetése emelte hivatalában, hanem az embereknél az elismerése, mely a munka emberét megilleti. Mert Márkus folytonos tevékenységben töltötte el azt a 23 esztendőt a fővárosnál, hol rendszerint a gazdasági és pénzügyi osztályokban dolgozott. Pontosság és munkaszeretet jellemzik őt hivatalos ténykedésében.

A főváros egész polgársága jóleső megnyugvással fogadta Márkus Józsefnek főpolgármesterré megválasztása hírét, mert olyan embert állított a főváros élére, a kitől nemcsak a fővárosnak, de az egész országnak van várni valója. Ennek a várakozásnak Márkus József bizonyára meg is fog felelni.

Az új főpolgármester pályafutása újabb bizonyosságát szolgáltatja annak, hogy a legragyogóbb s valódi sikereknek a becsületes munkálkodás a titka, mert józan élet, kötelességtudás és szorgalom olyan erények, a melyek még a mai protekciós világban sem maradhatnak hasznos eredmények nélkül és jutalmazatlanul.

Márkus József.

Élet-halál harc.

A provizórium elfogadásával a magyar törvényhozás egyidőre lelépett a szinpadról. Az események színterévé Ausztria vált. Ide néz most az egész művelt Európa.

Mi történik Ausztriában?

Rövid magyarázattal az ausztriai események magva az, hogy a németek mélyen sértve érzik magukat a híressé vált nyelvrendelet miatt, a mely Csehországban a német helyett a cseh nyelvet tette hivatalossá. Mindent elkövetnek tehát, hogy azt a kormányt, a melytől a nyelvrendelet eredt, megbuktassák. Következésképpen harcolnak a provizórium ellen is, nemcsak azért, mert nekik a kiegyezés a jelenlegi kvótával különben sem kell, hanem főként azért, mert tudják, hogy ha a kormány a provizóriumot keresztül nem hajtja, akkor megbukik.

Maga a nyelvrendelet és a provizórium azonban még nem volna ok olyan elszánt, kitartásra nézve példátlan parlamenti hadakozásra, a milyen Ausztriában folyik a német meg a cseh és lengyel képviselők között. Ez a törvényjavaslat csak szikra volt, a melytől lánggra lobbant a régóta rejtgetett gyűlölet.

Mert nem arról van szó Ausztriában, hogy legyen-e provizórium vagy sem, nem egy törvényjavaslatra és nem egy miniszteriumra megy ez a játék.

Az van itt kockán, hogy ki legyen hát az ur Ausztriában: a német-e, vagy a cseh és a lengyel. A germán és a szláv faj élet-halál harca az uralomrajutás érdekében, a mi előttünk folyik.

Hogy ki lesz a győztes, ez bennünket két szempontból is érdekel. Mert a győzelemtől függ nemcsak a provizórium sorsa, de Ausztriáé is.

Ha szoros kapcsok nem fűznék össze Magyarországot Ausztriával, akkor reánk nézve közömbös volna az, hogy odaát a Lajtán túl hogyan ütik egymást a németek meg a csehek. De bennünket a Lajtán túli tartományokkal történelmi és közgazdasági kapcsok fűznek össze. A nagyhatalmi s anyagi érdekek, de legfőbbként az uralkodóház érdekei egymásra utalnak bennünket, és Isten tudja, mikor szűnik meg ez a közösség.

Már pedig, míg teljesen külön nem szakadunk egymástól, addig sehogy sem kívánatos reánk nézve, hogy a szláv nemzetiségek megbontsák a rendet Ausztriában, hogy ott a szláv nemzetiségek elnyomják a német elemet, a melyet a történelmi hagyományok szerint is vezető szerep illet meg. Mert mi is tele vagyunk nemzeti kérdésekkel s ha a szlávok odaát még jobban megerősödnek, még nagyobb uralomra jutnak, nincs kizárva, hogy ma-holnap megteremtik a külön szláv nemzeti államot s akkor majd

mi sem fogunk birni a magunk szlávjaival, románjaival.

Bizonyos, hogy azt az időszakot sincs különös okunk visszakivánni, a mikor a német volt az ur Ausztriában, de ne feledjük azt, hogy szemben Magyarországgal minden osztrák náció egyet ért attól a pillanattól kezdve, míhelyt arról van szó, hogy tőlünk minél többet követeljen, hogy belőlünk minél nagyobb hasznot igyekezzen meríteni; sőt a csehek és lengyelek még jobban ellene törnek a magyarságnak, miként a németek tették.

A dolog úgy áll, hogy hosszú ideig a német volt az ur, ez már valamennyire jóllakott belőlünk; az uralomra jutott csehek és lengyelek még éhesek s ezek is csak belőlünk akarnának jóllakni.

Nekünk tehát saját érdekünkben is mindenképpen a kisebbségben levő németek győzelmét kell inkább kívánnunk, már csak azért is, nehogy az osztrák sikeren a nemzetiségek nálunk is elhatalmasodjanak.

A németek mellett szól még az, hogy a mennyiben a kormány pártja lefegyverezi őket, a provizórium keresztül megy s a kiegyezés sorsa egy esztendőre megint biztosítva van. Míg ha a kormány lesz kénytelen beadni a derekát, akkor olyan benyodalnak jönnek létre, hogy a provizórium a legnagyobb valószínűség szerint nem megy keresztül s így mi önrendelkezési jogunkat visszanyerve, szakíthatunk Ausztriával és a pragmatika szankezió alapján független Magyarországot teremthetünk. Persze ehhez nem a mai kormány kellene, a mely ahelyett, hogy a perszonál-unióról gondolkodnék, attól fel, hogy fogja ő majd megkötni a kiegyezést, ha Badenit elcsapják! Féltik Magyarországot attól a veszélytől, hogy függetlenségét visszanyeri.

Osztrák jóakaróink még a felől is álmodoznak, hogy ha náluk bekövetkezik az abszolutizmus, akkor majd tőlünk is elszedegetik az alkotmányt s bennünket is osztrák földről küldött rendeletekkel fognak kormányozni. Erre csak azt felelhetjük, hogy: de már akkor magunk is ott leszünk!

Mindent összegezve, reánk nézve az osztrák zavarok kárral nincsenek, mert a mai osztrák állapotok csak azt bizonyítják, hogy az egész Ausztria a szétbomlás veszélye előtt áll, nemzetiségei ahelyett, hogy egymásba olvadnának, egymást felfalni igyekeznek: ez a züllött, bomladozó állam tehát nem ér és nem érhet fel sohasem erőre nézve az egységes magyar nemzettel és nem illetheti meg az uralkodó szerep.

Sőt még hasznot is merithetnénk az eseményekből, mert ha kormányunk ügyes, erélyes volna s hagyományos nemzeti törekvésünket megvalósítani igyekeznék, úgy most az állami méltóságunknak megfelelő perszonáluniót létesíthetné.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

A képviselőház munkarendje. A képviselőház a múlt hét folyamán megint nem dolgozott semmit. A kormányelnök Bécsben utazgat; míg ott nem végeznek a provizóriummal, addig ő sem tudja, hogy mit kezdjen a magyar törvényhozással. November hó 16-ig csak kisebb jelentőségű ügyek kerülnek tárgyalásra. Így néhány interpellációt intéz el a kormány, végeznek a kérvényekkel s menetelmi ügyekkel, letárgyalják az ujoncz megajánlásra vonatkozó törvényjavaslatot s erre megválaszlják a delegációt. Ezután a képviselők valószínűleg négy heti szünidőt kapnak.

Zürzavaros állapotok Ausztriában. Az a törvényjavaslat, a mely a kiegyezés egyévi megújítására vonatkozik s a provizórium név alatt ismeretes, miután a magyar törvényhozáson szerencsésen keresztül ment, az osztrák parlament elé került. Előre el voltunk rá készülve, hogy ez a törvényjavaslat a szomszéd parlamentben nem megy keresztül simán, mert a cseh nyelvredelet ellen fezdult német honatyák mindent elfognak követni arra, hogy a provizóriumot s vele együtt a Bádeni kormányt megbuktassák. Csakugyan így történt. A német ellenzék a leghevesebb obstrukciót indította meg. Minden eszközt és fogást felhasználtak arra, hogy a tárgyalásokat elnyujtsák s lehetetlené tegyék. Lármáztak, személyeskedtek, kurta korezmába való titulusokkal illették egymást. A kormány nem engedett s folytatta a tárgyalásokat, behozván az éjjeli üléseket is, remélve, hogy az ellenzék majd kimerül s akkor a kormány, híveivel felhasználva a kedvező pillanatot, kijelenti, hogy a provizórium el van fogadva. Az ellenzék azonban az utolsó percig bírta szuszszal, végre is a kormány adta be a derekát. Az üléseket néhány napra felfüggesztette, hogy kipihenje fáradalmait s kigondoljon valami újabb fogást, a melylyel majd keresztül hajthatja a provizóriumot s a saját bőrét megmenti. Ugy Ausztria, mint Magyarország izgatottan néz a közeli napok eseményei elé. Ő felsége a király Bécsbe érkezése után rögtön magánkihallgatáson fogadta Badeni grófot az osztrák miniszterelnököt, a ki a helyzetről tett előterjesztést. Ezután minisztertanács volt. Állítólag az uralkodó nincs ellene annak, hogy a nyelvredeleti kérdés, mely ezt a nagy felháborodást okozta, törvényhozás útján szabályoztassék. Báró Bánffy a kormánypárti pártkörben úgy nyilatkozott, hogy Badeni lemondását a korona nem fogadja el, azonban ha az obstrukciót folytatni fogják, az osztrák parlament feloszlatása okvetlenül és a legrövidebb időn belül bekövetkezik.

Torzsalkodó ellenzéki pártok. A nyári obstrukciós ülések idején egy akol, egy pásztor volt az összes

ellenzék. Az erőszakos parlamenti eszközökön tündő Bánffy-kormány ellenében egy szívvel-lélekkel harczoltak a nemzeti és a néppárt, ugyszint a Kossuth-párt és a hét tagból álló Ugron-párt. A kormány akkor beadta a derekát s az ellenzéki pártok kitartó ellenállásán mulott a kormány — élete és halála. Tisztességes alku jött létre, az összes hazafias ellenzék engedett. Ennek az ellenzéki egyértelműségének sajnos végeszakadt s a régi torzsalkodás újra napirenden van a Kossuth-párt és az Ugron-párt között. Okul erre az szolgált, hogy az elhunyt *Helfy* Ignác szegvári mandátumára kellett jelölni képviselőt. Kossuthék *Milek* Lajos aradi ügyvédet, Ugronék *Ugron*, a szegváriak pedig *Uray* Imrét jelölték. Az Ugron-párti *Sima*, kinek a kerületben nagy befolyása van, a Kossuth-párti jelölt mellett mondta ki a képviselőjelölő értekezlet határozatát. Ő erről nem tehet, ha a többség nem az ő pártja jelöltjét támogatta. Ugronék ezért megnehezelték Simára, a ki ki is lépett a hét tagból álló pártból. — Ujabb bonyodalom van *Bartha* és *Polónyi* között is. Kitért tehát a forrongás és állami függetlenségünk bajnokai torzsalkodnak egy mandátumnak miatta. Nem lehet igazán azon csodálkoznunk, ilyen eseteket szemlélve, ha a mameluktábor czivódik a husos fazékokon. Hazafiui aggodalom kél bennünk, hogy a haza javát, üdvét, függetlenségét és szabadságát zászlójukon viselő ellenzéki pártok — ha ideig-óráig is — tévednek az utról, mely a magasztos czél eléréséhez vezet.

Beszámoló beszéd. Dr. Meskó László orsz. képviselő múlt hó 30-án Békésre érkezett megtartani beszámoló beszédét. Földváron és a békési vasuti állomáson a város előljárósága és a függetlenségi és 48-as párt tagjai fogadták. Másnap a városháza udvarán 3—4000 ember előtt mondotta el rendkívüli tetszéssel fogadott, nagyszabásu beszámolóját. Ismertette egyebek közt a provizóriumos javaslat kapcsán az ausztriai viszonyokat is, különösen hangsúlyozván, hogy a kiegyezés nem sikerülte esetén, ha Ausztriában az alkotmányosság megszűnik, a nemzetet nemesak az önálló vámterület és a jegybankhoz való jog illeti meg, de Ausztriával a védelemkölesönösségen kívül semmi közösségben sem tartozik lenni. A hallgatóság különösen beszédének ez utóbbi részénél adott zajos helyeslésekkel tetszésének kifejezést.

A leghosszabb szónoklat. Mint tudjuk, Ausztriában dühösen folyik az obstrukció magyarul: agyonbeszélés, a melynek most az a czélja, hogy kibeszéljék az időből a kormányt s így lehetlenné tegyék a provizóriumnak idejében való letárgyalását. A kormány az obstruáló német honatyák ellen ahhoz a fogáshoz nyult, hogy behozta az éjjeli üléseket, így egy parlamenti ülés reggeltől másnap késő délutánig tartott. Az ellenzéken ez sem fogott ki. A szónoklatból lármából s a rendbontás különbözői nemciből így sem fogytak ki. Sőt egy ellenzék

német képviselő: *Lecher* megtette azt, a mit előtte még senki sem. Este fél 8 órától másnap reggeli 9 óráig szakadatlanul fennakadás nélkül szónokolt. Ilyen hosszú szónoklatot soha sem tartottak, a leghevesebb obstrukciók idejében sem. A híres ir obstrukció idejében *Spring-Rice* 7 óra hosszat beszélt egy végben; ennél már többre vitte egy *Sumner* Károly nevű amerikai, a ki az amerikai szenátusban a rabszolgaság ellen (1856-ban) 11 óra hosszat beszélt. Ez volt eddig a leghosszabb szónoklat. Most a *Lecher* 12 és fél óras beszédje ezt is túl haladta.

MI UJSÁG?

Előfizetési felhívás. Azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése október hó végével lejárt, tisztelettel kérjük, hogy előfizetésüket mielőbb megújítani sziveskedjenek.

A halottak ünnepe. Ez a szomorú ünnep nap a fővárosban és vidéken egyaránt a szokásos szertartásos kegyeletes ténykedések közt telt le. A temetőben hemzsegett a nép, koszorút rakott elhunyt szerettei sirkeresztjére. A fővárosi kerepesi temetőben, hol annyi nagy emberünk, elhunyt jelesünk piheni örök álmát, gyászba öltözött gyülekezetek jelentek meg a sírok előtt koszorúkkal. *Kossuth* Lajos, *Irányi* Dániel, és a vértanúk sirjánál gyászbeszédet tartottak s a sírokra koszorút tettek, a kegyelet és emlékezés jeléül.

A királyi pár elutazása. Üres lett megint a budai királyi várpalota. Ő Felsőgeik a király s a királyné e hó 30-án utaztak el a fővárosból, a hol nagy örömről hosszabb időt töltöttek. A király hat hétig, a királyasszony pedig épen egy hónapig tartózkodott ez alkalommal Budapesten. A nyugati pályaudvar környékét ellepte a közönség, hogy bucsuképpen üdvözölhesse a távozó királyi párt. A pályaudvar királyi várótermében nem volt hivatalos fogadás ez alkalommal, *Beniczky* főispán, *Márkus* főpolgármester, *Rudnay* főkapitány s *Ludwigh* államvasuti elnök-igazgató jelentek meg a királyi pár üdvözlésére. A király nyitott udvari hintóban érkezett a felséges asszonynyal a pályaházhoz, kísérve az utcán összegyűlt közönség lelkes éljenzésétől. Az udvari váróteremben Ő Felsőgeiek nyájasan fogadták a jelenvoltak üdvözlését, mire a király odavezette a királynét az udvari vonat egyik szalonkocsijához s gyöngéden fölsegítette. A király ezután társalgott a megjelent urakkal *Márkus* főpolgármester előtt teljes megelégedését fejezte ki a Budapesten töltött szép napok fölött. Pont 1 órakor Ő

Felsőge is fölszállott kocsijára, nyomon követve az udvari méltóságoktól s a külön udvari vonat, a kitűzött időben pontosan robogott ki a pályaházból.

Az új pécsi püspök. Két év óta van betöltetlenül a pécsi püspöki szék, a mely *Dulánszky* Nándor halálával üresedett meg. Azóta sok papi név került forgalomba, mint a pécsi püspöki szék jelöltje, de mindeddig nem lehetett betölteni ezt a méltóságot, mert a kormány jelöltjét a pápa nem akarta elfogadni. Nem személyi kérdés volt ez, hanem a pápa ellenségeskedése. A kormány *Fraknoi* Vilmost jelölte, a nagyváradi kanonokot, aki állandóan Rómában tartózkodik és a Vatikánban végez történelmi kutatásokat. *Fraknoi* a pápának is kedves embere és jelöltségét csak azért nem fogadta el, mert a kormány jelölte. Így lett pécsi püspök *Hettyey* Sámuel apátkanonok, az esztergomi primási iroda igazgatója — *Hettyey* Sámuel 1845. szeptember huszonkettődiken született *Hettyén* és 1870-ben szentelték pappá. Előbb tanárkodott, később a bécsi Pázmáneum felügyelője lett, 1893-ban pedig a herezegprimási iroda igazgatója. Számos egyházi munkát irt és a tanügyi irodalom terén is kiváló érdemei vannak.

A Kossuth-szobor pénze. A fővárosi tanács minapi ülésén tudomásul vette, hogy a tanügyi osztály a Kossuth-szobor-bizottságtól átvette a szoborra összegyűlt pénzt. Készpénz van 354.555 forint, ezenkívül a különböző törvényhatóságok 28.000 forintot szavaztak meg, de még nem küldték be. A tanács utasította az illetékes ügyosztályt, hogy most már a további intézkedésekre tegyen javaslatot.

Új kórház a fővárosban. E hó 30-án adták át ünnepélyesen a főváros hatóságának az ó-budai Szent Margit-kórházat, mely a kisczelli-ut sarkán levő 2803 négyszögölnyi fővárosi telken épült és három pavillonból áll. A kórház 240.000 forintba került és száz beteget képes egyszerre befogadni. Az ünnep misével kezdődött, a melyet *Bogisich* püspök szolgáltatta. A főváros nevében *Haberhauer* polgármester vette át a kórházat a törvényhatóság birtokába. A betegfelvételt már a jövő héten megkezdik, a betegeket Szent Vince-rendű apácák ápolják.

Bocskai István szobra. Nagy-Szalonta város már régebben elhatározta, hogy *Bocskai István*, a „nagy hajdu” emlékét szoborral örökíti meg s már a szobor helyének kijelölése iránt is megindult a tanácskozás. *Hajdu-Szoboszló* azonban magának akarja tulajdonítani a szobrot, azzal a megokolással, hogy *Hajdu-Szoboszló* a hajduk ősi fészke s így a ő városukban van méltó helye a szobornak. A szobor-bizottság már megalakult s most élénk társadalmi mozgalmat indít meg a szobor felállításának és elhelyezésének érdekében.

Végzetes pofon. A magyar történet emleget egy híres verekedő magyart, a ki egyszer úgy megütött egy nem kevésbé híres török birokhóst, hogy az halva terült el a porondon. Majdnem ez a sorsa volt a minap este egy *Husitz János* nevű lóitatónak, a

ki a huszár-utcai bérkoesi-állomáson összeveszett egy hatalmas erejű kollégájával, Ferenczy Jánossal. A dulakodás hevében Ferenczy olyan erővel vágta pofon Husitzot, hogy két foga rögtön kiesett. Husitz az ütéstől megtántorodott s olyan szerencsétlenül esett el, hogy három bordáját törte. A szerencsétlen ember még mindig eszméletlen kívül volt, mikor a mentők segítségére siettek. Most a kórházban ápolják. Ellenfelét, a ki időközben megszökött, a rendőrség az egész városban hajszojja.

Bethlen Gergely siremléke. A magyar szabadságharcz és olasz legió egyik bajnoka: Bethlen Gergely a kolozsvári temetőben nyugossza örök álmát. Sirja fölött egy egyszerű kő áll, melyre csupán neve van rávésve az elhunytnak. A család a múlt évben azt a kijelentést tette, hogy a vitéz katona porai fölé egy diszes emléket állít. Ennek kapcsán örömmel fogadták a kolozsvári orsz. tört. ereklye-muzeumnak azt az ajánlatát, hogy kegyelet-bizottsága által gondoskodni fog az emlék méltó felszenteléséről. A napokban a muzeum igazgatósága az emlék tárgyában átirta a család egyik tekintélyes tagjához, ajánlván, hogy a mennyiben a család helyeslésével találkozni, a siremlék az elhunyt művészi kivitelű szobrával láttatnék el. A muzeum igazgatóságát a nagy Bethlen iránt érzett kegyelet mellett, az a gondolat is vezette, hogy a temetőben a kiválóbb egyének művészi szobrai elkészítésére példát adjon s ez által a kegyelet és szép iránti érzék fejlesztésére befolyást gyakoroljon.

A tigris karmai között. Vérfagyasztó jelenet folyt le a napokban a Pécselt időző Koczka Antal állatseregletében. Az állatseregletet, a hol naponta többször tartanak izgatató mutatványokat is, nagy közönség látogatja. A szép állatpéldányok között leginkább annak a három oroszlának és egy tigrisnek van a legtöbb nézője, a melyek egy közös ketreczbe vannak zárva. Aránylag szelid állatok, a melyek arról is nevezetesek, hogy néhány nap előtt egy vállalkozó társaság egy kalabriász-pártiet játszott el a ketreczükben. Egyik este azonban rossz kedvében lehetett a három éves nőtény tigris, a mely egész nap izgatottan tombolt szűk ketreczében. Este nyolcz óra után az egyik állatszoliditőnő, a tizenhat éves Koczka Emilia, a tulajdonos szép szőke leánya, belépett a tigris ketreczébe, hogy megkezdje mutatványait. A dühös állat abban a pillanatban a szerencsétlen leányra rohant, beleharapott a karjába, leírta a földre és mélyen a csipőjébe harapott. A nézőtérén levő közönség ereiben szinte megfagyott a vér az ijedtségtől. A szerencsétlen leány kétségbeesett sikoltásaiba belevegült a vőtől megvadult bestia ordítása. Talán darabokra tépi a szeliditőnőt, ha abban a pillanatban egy nehéz ruddal oda nem rohan egyik fivére, Koczka Venczel, a ki egyik kezével teljes erővel ütötte a tigrist, a másikkal kirántotta testvérét a ketreczből. De akkor ő reárohant a dühös állat. Borzasztó lármá és ijedelem

keletkezett. Koczka Venczel torkon ragadta az állatot és élet-halál harcra keletkezett közöttük. Az ember ereje már fogyni kezdett, mikor testvére segítségére ment a legidősebb Koczka fiú: Ferencz. Kimentette az öcsesét, de mielőtt becsaphatta volna a ketrecz ajtaját, borzasztó sebet ejtett rajta az egészen megvadult bestia. A sérültek állapota felette súlyos.

Csendélet. Molnár Sándor kőműves a napokban meg akarta ölni a feleségét, mert a fejébe vette, hogy az asszony hűtlenséget követett el. A deresedő, ötvenéves férj és a fiatal, alig huszonhat éves menyecske már évek óta békés egyetértésben éltek. Nemrégiben a férj ivásnak adta magát s mámorában folytonosan azt hajtogatta, hogy a felesége nem szereti már többé, a feleségének szeretője van, másvalaki a világát. Barátai megvigasztalni igyekeztek a féltékeny embert, de minden szavuk csak olaj volt a tüzre. A minap este is erről folyt a beszéd a korealmában, Molnár uram keservében elázott s hiába marasztalták a barátai. Fölállt az asztaltól s izgatottan elrohant. Felesége éppen a vacsorát főzte otthon, mikor mámoros férje betámolygott. A dühödte ember egy dühös pillantással végigmérte az asszonyt, azután hozzálépett s egy konyhakéssel hátulról elmetsette a nyakát. A szegény asszony segélykiáltásaira berohantak a szomszédok, a kik azután lefoglalták a gyilkost s átadták egy rendőrnek, a ki bevitte a főkapitányság börtönébe.

Gyilkos szerető. A szolnoki rendőrség a minap elfogott egy Iszli Julia nevű fegyverneki eselédleányt, a ki meglopta egyik társnőjét. Kihallgatása alkalmával aztán bevallotta, hogy nemcsak ez a lopás, hanem egy gyilkosság büne is nyomja a lelkét. Megölte a szeretőjét, Vesbauer Gyula kalocsai illetőségű péklegényt. Az eset, vallomása szerint, úgy történt, hogy Vesbauer, a kivel a nyáron közös háztartást vezetett Szabadkán, kicsapongó életre adta magát, majd ütni-verní kezdte őt. Ezért föltette magában, hogy bármi uton is, de megszabadul tőle. Az alkalom nem sokáig váratott magára. Szabadkán rosszul ment a dolguk, mire elhatározták, hogy Ujvidékre mennek. A mint a várost gyalogszerrel elhagyták, Vesbauer leült a földre pihenni s mivel ekkor is többet ivott a kelleténél csakhamar elaludt. Iszli erre gyorsan levetette fejkendőjét és azt szeretője nyakára hurkolva, megfojtotta. Mikor látta, hogy áldozata kiszenvedett, kifosztotta esekély pénzétől, ráterítette arcára felöltőjét és elmenekült. Azóta keresztül-kasul bolyongott az országban, mig nem most a szolnoki rendőrség kezei közé került.

A falusi bíró stikrije. Szilágyi Mihály bihar-püspöki-bíró a napokban lélekszakadva futott a csendőrökhöz és azt adta elő, hogy a község Wertheim-szekerényét valaki kinyitotta és abból majdnem háromszáz forintot ellopott. A csendőrök persze nyomban hozzáláttak a vizsgálathoz és a bíró urat vették gyanuba, a ki azután be is vallotta, hogy a kasszához ő csinált hamis kulcsot s hogy a pénzt ő lopta el.

GAZDASÁGI DOLGOK.

Védekezés az egér- és rovarkárok ellen.

Az idei esztendő bizonyára minden gazdának élénk emlékezetében fog maradni, mert a mostanihoz hasonló rossz időjárású és egyéb sok bajjal járó évre nem egy hamar emlékezik vissza a legöregebb emberek közül is bárki. A tavasszal a folytonos eszések következtében a buzavetések a rozsda által tétettek tönkre, a nyár folyamán pedig különösen a Duna mentén fekvő vármegyékben az árvíz okozott óriási károkat. Egyéb tekintetben is sok bajjal kellett a gazdának ez évben megküzdenie és az aratás eredménye, mint tudjuk, egyike lett a legrosszabbaknak. Gabona mentül kevesebb termett és igen sok helyütt még vetőmagnak való sincsen.

Amily rosszul kezdődött és folytatódott az idei év, úgy látszik éppoly rosszul fog végződni is. Az ország igen sok vidékéről érkezik a hír, hogy az egerek és a vetési bagoly-pille az őszi vetésben igen nagy károkat okoznak s nem egy községben annyira tönkre tették a vetéseket, hogy azokat ki kell szántani. Hogy ez mekkora kár különösen ez évben, azt a mostani 12 frtos buzaárak mellett bizonyítani sem szükséges, de kétszeresen nagy baj ez azért, mert bizony sok helyütt nem is áll rendelkezésre vetőmag, a melylyel az ilyen tönkrement területeket másodszer bevetni lehetne. Időszerűnek tartjuk azért, hogy az egerek s egyes rovarok kártételének meggátlásáról néhány jó tanácsot adjunk.

A mezei egerek, vagy a mint néhol mondják, a mezei poczkok mint tudjuk nem minden évben lépnek fel nagyobb tömegekben, hanem eltelik néha 5-6, sőt 10 év is a nélkül, hogy az ugynevezett „egérjárásnak” hire lenne. Egyszerre csak elszaporodnak az egerek és pusztítanak többnyire 7, ritkábban 3 évig; azután pedig ismét nyomtalanul eltűnnek, hogy hosszabb vagy rövidebb idő múlva ismét hirtelen előtűnjének. Az egereknek ezen időszakos megjelenése ismeretes, valamint ismeretes az is, hogy az egér sohasem mutatkozik egyszerre az egész országban, hanem mindig csak vidékenként, sokszor csak olyformán, hogy pl. a vármegye két szomszédos járása közül csak az egyik szenved az egérkártól, míg a másikban nyoma sincs az egereknek. Néha azonban nagyobb mértéket is ölt az egérjárás, és vannak esztendőik, a mikor 3-4 szomszédos vármegyében is fellépnek az egerek és igen nagy károkat okoznak. Hazánkban a mult 1896-ik évben, de kiváltképpen az őszi elején már nagyobb tömegben mutatkoztak az egerek és az idei aránylag enyhe tél fejlődésüknek annyira kedvezett, hogy a f. év nyarán már Zala, Somogy, Sopron, Vas, Mosony és Baranya és más vármegyékben oly óriási mértékben szaporodtak el az egerek, hogy még a lábon álló veteményeket is megtámadták, s azokat nem egy helyen tönkre is tették; de a legnagyobb károkat az idei őszi vetésekben tették.

Ha az egerek ily nagy tömegekben lépnek fel hirtelen, akkor azoknak kártételei ellen nem könnyű védekezni és azoknak elpusztítása vajmi nehéz föladat. Néhány évvel ezelőtt egy anyagot találtak

föl és összefogdosva néhány egeret, ezzel az anyaggal beoltották az egereket oly formán, mint pl. a sertéseket szokták beoltani, orbáncz ellen. Az anyag, a melylyel az egereket beoltották *tífuszt* idézett elő köztük, a mely betegség tudvalevőleg ragályos. A beoltott egereket a többi egészséges közzé visszakeresztve, ezek az egészséges állatok között a ragályt terjesztették. Ezen védekezési eljárás, a melyet igen sokan nagyon dicsérték még sem vált be úgy, hogy azt ajánlani lehetne, ezért az egerek elpusztításáról más módon kell gondoskodni. Mindenek előtt azt kell megjegyeznünk, hogy egyes gazdák sikeresen nem védekezhetnek az egerek kártételei ellen és csak az esetben érhető el eredmény, ha egyes vidékek összes gazdái összefognak és egyszerre és egyöntetűen védekeznek ez egerek ellen. Hogy ezután ez miképpen történjék, arra nézve többféle mód ajánlható.

A védekezés elsősorban abból áll, hogy ne irtuk és ne üldözzük azokat az állatokat, a melyek az egerek és poczkok ellenségei. Feltétlenül kimélnünk kell a véreséket, az egerész ölyüt, a kisebb baglyokat, a sündiszóót, a cziezkányt és a menyét-két, ezeken kívül a vetési és fekete varjút, a nádi és mezei ölyüt; továbbá a nyestet, nyustot és görényt. Ezek az állatok az egerek rohamos szaporodását ha teljesen nem is akadályozzák meg, de mindenesetre késleltetik. Nagy egérjárás esetén azonban az embernek magának is segítenie kell, hogy a csapásnak minél előbb végét vesse. Az ember igen sikeresen pusztíthatja az egereket szántás alkalmával; tudvalevőleg az egér rendszeren nem fészkel és nem tanyázik mélyen, úgy, hogy 4¹/₂ és 5 hüvelyknyi mélységig járó eke majdnem valamennyi egeret kifordítja a mikor is az egerek könnyű szerrel agyonüthetők, a fészkekben lévő fiak pedig agyontiporhatók. A hol kevés az egér, ott a szántóember is elpusztíthatja az eke által fölfordított egereket, egérjárás esetén azonban tanácsos, hogy az eke után a szántóemberen kívül még egy ember járjon, a ki az egereket agyonütögesse. Hanem hát az egerek nemesak a szántóföldön tanyáznak, hanem oly területeken is, a melyek nem kerülnek eke alá. Ily helyeken az egerek külön ezen célra készült olesó egérfogókkal pusztíthatók.

Pusztíthatók ezenkívül az egerek különféle mérgekkel, ugymint foszforral, strichinnel és egyéb mérgekkel; a pusztításnak ezen módja már veszedelmesebb eljárás. Bármely módját választjuk is azonban az egérpusztításnak, annak csak akkor lesz sikere, ha mint előbb mondtuk, ezt nem egyes gazdák, hanem egész községek gazdái együttesen végzik. S hogy az együttes eljárás mennyire szükséges, bizonyítja az is, hogy igen sok törvényhatóság azzal a kérelemmel fordul a kormányhoz, hogy törvényhozási uton kötelezze a gazdákat az egerek rendszeres pusztítására. Nagyon sok nehézségbe ütközik azonban az ilyesmit törvény útján elrendelni, s ezért kell, hogy minden gazda saját érdekében belássa, hogy az egerek kártétele ellen csakis a közös védekezés vezethet sikerre. Hogy a védekezés egyöntetű alapon történjék, a földmivelésügyi miniszter az állami rovarügyi állomással egy füzetet készített, a melyben az egérirtásnak minden módja részletesen van leírva; ezen füzetet a miniszter megküldötte az összes vármegyék minden járásának s azonkívül e füzetet minden érdeklődő díjtalanul megkaphatja a rovarügyi állomásnál (Budapest, Nádor-utca 28-ik szám). Egy levelezőlapot kell csak

az állomáshoz intézni és az díjtalanul küldi meg minden érdeklődő gazdának ezen füzetet. Nagyon ajánljuk, hogy gazdáink ezen füzetet megszerezzék és azon legyenek hogy minden egyes község egyöntetűleg és egyszerre védekezék az egerek kártétele ellen.

A vetésekben ez idő szerint a vetési bagoly-pille és a hesszeni légy is nagymérvű károkat okoz. Ezek ellen is csak a közös védekezés használ, mert hiába irtja egyik gazda a különféle rovarokat és hernyókat, ha a szomszédja nem teszi ugyanezt, mert akkor bizony kárba vész minden fáradság.

A különféle rovarok és pillék ellen a legnagyobb sikerrel az esetben védekezhetnénk, ha pl. abban az időben, a mikor azok röpködnek, minden gazda éjjelenként földjén kisebb tüzet raknia. Mindenki tudja, hogy mennyire szeretik a fényt és villágosságot a rovarok és számtalanszor tapasztalhatta bárki, ha éjjel tüzet rakott, mely óriási mennyiségben szálltak a rovarok és pillék a tűz felé, a hová beleszállva el is pusztultak. Ha már most minden 40—50 holdon egy-egy ilyen kisebb tüzet raknánk július és augusztus hónapokban a mikor a rovarok leginkább röpködnek és párzanak, akkor néhány évi rendszeres munka után nem volna okunk a rovar károk ellen panaszkodni. Jó volna, ha az elmondottakat minden gazda megiszvelné.

Gondozzuk gépeinket.

Sokszor irtunk már a F. U.-ban arról, hogy mily fontosak a gépek mai napság a mezőgazdálkodásban s hogy azoknak mily hasznát veszik a kisgazdák is. Van is ma már a legtöbb kisgazda kezén hol egy vetőgép, hol egy kézi vagy járgányos eséplőgép sokszor már egyéb gép is, a mi igen helyes dolog, mert a gépek segítségével sok munkát nem csak olcsóbban, de jobban is el lehet végezni mint kézzel. Ámde nem helyes dolog az, hogy a legtöbb kisgazda, dacára hogy a gépek beszerzése sok pénzükbe kerül, igen könnyelműen és hanyagul bánik gépeivel s különösen a nyári és őszi munka végeztével nem gondol azok kellő megtisztítására s kitárolására. Már pedig bármilyen kitűnő szerkezetű és bármilyen szilárd alkotású legyen valamely gép, az időjárás, az eső s egyéb nedvesség, s a rozsdá bizony hamar hibát ejthet rajta, ha az ellen gondos kezeléssel, tisztogatással stb. nem óvjuk. A gépeket különben is, a mint az őszi munka bevégeződik, s egyelőre a gazdának szüksége nincs rá, a téli pihenésre kellően el kell készíteni. Ennek az előkészítésnek abból kellene állni, hogy a gép megmosható alkatrészeit nemcsak felületesen, hanem jól megmossuk, a poros piszokréteget eltávolítjuk, nemcsak azért is, mert a gép járását megnehezíti, hanem azért is, mert az ilyen megkeményedett olajréteg az illető részek ideallóti kopását mozdítja elő. Alapos tisztítás végett a gépet szét kell szedni s ilyenkor egyéb hibát is találhatunk, a melyek kijavítására, pótlására a pihenés ideje a legjobb alkalom. Kis hibákból, ha ké nem javítjuk, nagy hibák keletkeznek, a melyek kijavítása aztán sokkal többbe kerül. Azért a mint ilyen kisebb hibát észreveszünk, azonnal segíteni kell rajta.

A mint a gépet jól megtisztítottuk, minden arra való részét megolajozzuk és csak akkor állítjuk is-

mét össze, ha a hibás részeket kijavítottuk. A fás részeket, hogy tartósabbak legyenek, arra alkalmas mázzal bemázoljuk, ha az eredeti máz esetleg itt-ott lekopott. A tél legalkalmasabb idő arra, hogy mezőgazdasági gépeinket alaposan megvizsgáljuk s jókarba helyezzük, hogy tavasszal készen álljanak a munkára. Igen alkalmas az ily tisztítás különben arra is, hogy a gazdák a gépek alkatrészeivel megismerkedjenek.

Roszsul égő petróleumlámpák. A lámpa gyakran azért ég rosszul, mert a bele a boltban vagy a kamrában, a hol tartották nedvességet szívott föl magába. Ennek folytán a petróleum nem szívódik jól föl, a bél megszenesedik, a lángja pislogó és kormot terjeszt. Mielőtt tehát új belet huznának az égőbe, az új belet mindig teljesen ki kell a hályhán száritani. Ha már a bél megtelt olajjal, a nedvesség ellen védve van és akárhol lehet a lámpát tartani.

A sajt megpenészedése ellen. Nemcsak kellemetlen, de egyuttal határozottan káros is, ha a sajt megpenészedik. Ezt pedig el lehet kerülni a következő mód mellett. Oltatlan meszet a levegőn megporlasztunk, azután pedig finoman átszítaljuk. Ha ezen mézporral a sajtot bedörzsöljük, úgy az sem meg nem penészedik, sem pedig kukacot nem kap s e mellett a sajtra legkevésbé sincs kellemetlen befolyással, a mennyiben mellékizt nem ad.

A lovak leszkoltatása a nyelvök kilógatásáról. A lovakat következő — különböző lovakon sikeresnek bizonyult — egyszerű módon lehet nyelvök kilógatásáról leszkoltatni: mielőtt munkába fogjuk az illető lovat, zablát adunk neki, melynek közepén egy 3—4 hüvelyk hosszú láncz van. A ló kénytelen a lánczot rágni s a nyelv kilógatásáról néhány hét alatt úgy leszokik, hogy zablát sem kell neki többé adni. Persze ezzel sem érünk ezélt akkor, ha a nyelv benuult.

Megjelent

„Köztelek Zsebnaptár“ és „Köztelek Évkönyv“

Szerkesztik és kiadják: **Rubinek Gyula és Szilassy Zoltán** az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkárjai.

A két könyv előfizetési ára lapunk előfizetői részére 2 frt 20 kr. postadíjjal együtt. — A két könyv csak együttesen rendelhető meg, külön-külön nem kapható. — Bolti ára 2 frt 50 kr. — Megrendelhető a „FÜGGETLEN UJSÁG“ kiadóhivatalában, Budapest, IX., Üllői-ut 25. szám.

MULATTATÓ.
Magyarország.

*Magyarország legszebb országa,
Gyönyörű szép Tündérország.
Füldök ékes karavája,
Árpád büzte hordokára.*

*Száll a lelken öröme,
A Kárpátok lejtőre.
Téjéről messze látok,
Kiszűntöm a szabadságot.*

*Háborított büszke bérezek,
Századokkal szembe nézek.
Kékre festi ég az arját,
Vadás vadú koszorózza.*

*Völgyek ülén véges-régy,
Halos folyók víze fénylik.
Öntözi a szegény rétet,
Csorda legel, zsong az élet.*

*Délihábas arany vána,
Mint ha hazám tükre vána!
Ott lebeg a nemzet lelke,
A magyar nép honszerelme.*

*Ott lebeg a levegőben,
Székek szőnyegin sík mezőben.
Száll a zongó csodáiba,
Csak az égem a léteztető.*

*Szép vagy, szép vagy, Magyarország,
Gyönyörű szép Tündérország,
Gyönyörködve el-előzlek,
Hazám, hogyan szeretnélek!*

*Oh hazám, szeretlek, míg csak szívem dobban,
Benne vagy mindennap az imádságomban.
Oh hazám, szeretlek, legszebb é világon,
Szent áldást míg a csillagba se ragyogom.*

*Téged tartalak én a legszebb csillagnak,
Vándorló madárként soha el nem hagylak.
Itt élek, itt halok: borálgom, derüljöm,
Poharúzó szívem fölébredel regyüljöm!*

Pósa Lajos.

A nyiri bicskások közt.

— Irta: Buday Barna. —

Megtérés.

(Folytatás.)

A Baesó telepről egyenesen a esókos Lányi felé vevék utjukat.

Lányi Pista a jelzőjét a esókolózó természeténél fogva kapta, de hogy ezt a hajlamát nem értékesítette istennek tetsző módon, bizonyossága ennek agglegény volta. (Pedig már mutatkozott a hold a feje bubján.)

Nemrégiben még híres, nagy familia volt a Lányi, nagy hivatalt viselő urak, sőt még bárók is teltek ki belőlük. De éppen a magas hivatalok viselték meg a Lányiakat. Lányi Pista maga már csupán néhány száz hold homokföld urának vallotta magát; sőt a familia egyik fiatalabb tagja egészen a boltos pudliig ereszkedett le. Mégis megtörtént, hogy mikor az alispán a boltos segédet, mint távoli rokont, magához ezítalta, így adta át a hajdu az urfi választát: „Azt üzeni tekintetes uramnak a nagyságos urfi . . .”

Hja, mert nálunk azt tartották, hogy a vagyon meg a ruha lekophatik az emberről, de vér az a régi marad. (Pedig hát ebben is tévedtek.)

Lányi Pista kitörő lelkesedéssel fogadta az urfi társaságot, kivált Baesó Tamást, régi iskolatársát s merő ellentétjét természet, tulajdonokra.

„Bravó ezimborák, a hugom elutazott s csak holnap reggel érkezik meg. A jó szellemek sugták, hogy megédesítsétek az utolsó estémet.”

„Hát te együtt lakol Saroltával?” — kérde Tamás.

„Együtt bizony, mióta meghalt az ura.”

„Hát meghalt az ura . . .” — mondta utána szinte öntudatlanul. Pedig nagyon is számon tartotta Baesó Tamás annak az embernek minden lépését, a kire Lányi Sarolta választása esett. Ha Tamásra, az akkoriban még deli, bodrosfejű gavalérra esett volna a választás, más világ folyna talán ma a Baesó-telepen.

„Ejnye be nagyot fordult az emlékezetednek a kereke, Tamás!” — felelt a házi gazda.

(Nyomon maradt az.)

„Elméláztam. Régi ut begyepesedik . . .”

„A kis leánya itt van. Megláthatnád, ha nem aludnék.”

Arra a szóra, hogy egy leánygyermek alszik közeli szobában, lassubbra fordították a beszédet ezimborák. Jóval a vaesora után, mikor Rédey Gyula neki tehenkedett az asztalnak, a könyökére támasztotta a fejét s a szemével buskomoran pislogott a szoba mennyezetére, Baesó megbökte a könyökével ennyit mondott:

„Hé, felébred a gyermek.”

Jézus menyasszonya.

S a mit semmi rábeszéléssel meg nem lehetett volna tenni, azt az a néhány szó megtette. Rédey Gyurka lemondott a nótáról s csak ezt jegyezte meg bánatosan:

„Fiúk! Minél ritkábban házasodjatok.“

Lányi Pista, a kinek már a harmadik pohár bor a fejébe ment, lassu, tétovázó mozdulattal nyujtotta oda neki a kezét.

„Gyurikám, te jó fiu vagy . . .“

Sokáig nézett a fiura azután; jóságos kifejezésű szemeivel sebesen pislogott.

„Gyurikám, szeretsz-e engemet?“

„Persze, hogy szeretlek.“

Lányi Pista közelebb tolt a székét; jó idő mulva szólalt meg, érzékeny, elfátyolozott hangon.

„Gyurikám, esókolj meg . . .“

A két férfi összetolja a tüskés ábrázatját.

Azután Lányi Pista valami hosszadalmas dikcióba kezdett bele. Lassan adta a szót nagyon.

„Boldog emlékezetű, szegény apádtól hallottam még . . .“ mondogatta közben, vagy: „Szegény édes anyádnak volt a kedves mondása“.

Néha lassu társalgás indult meg, míg Pistika a hidat kereste két gondolathegy között. Ha aztán készen volt a hid, folytatta szép lassan, vagy éppen megállott s egy néma kézszorítással fejezte ki az el nem mondottakat. Szakadozottan, elmerengve, de kitartóan szónokolt most is; végén, közepén, vagy éppen az elején volt-e a beszédjének: ki tudná azt megmondani.

A szomszéd szobából éles hang, gyermekköhögés hallatszott át. Lányi Pista gyorsan kezét szorított Baecsó Tamással s lábujjhegyen a másik szobába osont be.

A hat duhaj legény visszafojtott lélegzettel leste, vajjon ismétlődik-e a köhögés.

„Még valami baja lesz annak a gyermeknek“ — dörmögte Baecsó Tamás. Halkan járt, kélt egy darabig, míg közben lassan magyarázgatta a szelidebb Joób fiu.

„Hamar meghül az ilyen gyermek . . .“

A harmadik fordulónál Tamás nagyot gondolt, s belopózott Lányi Pista után.

Nyolcz-kilenc éves, szőke, angyal arcu leányka aludt előtte. A fejénél állott Pistika, talán éppen a lélegzetvételét figyelte meg. Tamás szóltanul melléje állott, sokáig hosszasan nézett az alvó gyermek szelid arcára. Ki tudja mire gondolhatott a vén korhely. Eszébe jutott-e, hogy egy leányszeszélyen mult, a miért bitanggá vált az ifjusága, czél nélkül valóvá teljes élete.

Lehajolt s óvatósan megesókolta a gyermek homlokát. Lányi Pistának könnyel szűrődtek be a szemei.

„Látod Tamás látod . . .“

Tamás szóltanul fordult el tőle. Mikor a kis lány felnyitotta a szemeit, ugyan bámulhatott, hogy

vajjon miért ptyereg az ágyánál ez a két nagy bolond férfi?

Kora reggel kiadta Joób Pista a vezényszót.

„Pusztuljunk innen a Szepessyékhez. Nem nekünk való ez a vidék.“

De már előbb illik, hogy az asszonynál udvarlásunkat tegyük.“

„Azután meg halálos sértés volna, ha ebéd előtt távoznánk.“

Ebben a nézetben volt Baecsó Tamás is, a ki a legelsőnek érkezett a verandára, a hol Sarolta már korábban megérkezvén, a leánykájával foglalatzkodott s a früstököt készíttette elő.

„Ni ni — kiáltott fel a gyermek, a mint Tamást felismerte — miért sirt a bácsi tegnap este?“

„Eszembe jutott, hogy nekem is lehetne ilyen kis lányom, mint maga, felelt Tamás.“

„Éppen ilyen?“

„Egészen ilyen.“

„Ilyen idős is?“

„Igen kiesikém. Még az írása is éppen ilyen volna, mint a magáé.“

„Pedig nálam jobban is tudhatna írni,“ nevetett a gyermek.

Lányi Sarolta, egy javakorbéli menyecske, feddő szemrehányással fordult Tamáshoz.

„Hallom szép híroket. Mondja csak kedves Tamás, micsoda élvezetet talál maga abban a esunya korhelykedésben?“

„Azt kérdezze Sarolta nagysám, miért élek, miért mozgok, miért veszem a lélegzetet s mi haszna van annak, hogy a nap reám is pazarolja melegét. Éppen olyan joggal kérdezhetné ezeket is, ha már érdekeli valamennyit ez az én haszontalan életem,“ felelt Tamás leleplezetlen keserűséggel.

Sarolta e hangtól megilletődve folytatta.

„Minden életnek van valamely czélja Tamás, a mely előbb-utóbb felbukkan.“

„Az enyémmek ninesen. Vagy mit beszéllek. Ott van a boros hordó. Ez is csak valami.“

„Ne így, Tamás. Nem illik magához ez a beszéd. Másnak ismertem én. Mondja, hogy nem így lesz ezután sem . . . fogadja meg nekem . . .“

Tamás heves kitöréssel válaszolt.

„Édes nagysám, milyen kegyesek maguk valamennyien a tértítésben. Pedig maguk miatt vált a legtöbb élet bitanggá, a mit könnyű szízzel elnéznek. Szánják ugy-e a lesodort falevelet: hát miért nem nyulnak utána, hogy felemeljék?“

Azzal hirtelen a leánykához fordult Tamás.

„Kedvesem, egy emlékmondatot írok a téka-jába.“ S erőteljes vonásokkal, ezeket írta a díktandóba.

„Tamás bácsi becsületére fogadja, hogy ma naptól fogva egy esztendeig nem iszik.“

„No, akkor ugyan jól megszomjazik a bácsi,“ szólt Ilonka naivul, de Sarolta egészen másként fogta fel ezeket a szavakat.

Keresztelés után.

Megragadta a Tamás két kezét és bensőségteljesen nézett a szemeibe.

„Maga Tamás... maga...?”

A férfi megcsókolta a fogva tartott kezeket s emyít szolt.

„Nemes érez, régi szerelem nem fog rozsdát”.

Ebéd után felpakolt a kompánia. Szepessy Laezi volt a program következő pontja. Ugy hozta magával a furfangos véletlen, hogy a házigazdának is éppen valami hivatalos ügye volt a Szepessyekkel.

Bucuszásnál Sarolta kezén vezetve Ilonkát, Baesó Tamáshoz lépett.

„En, illetve Ilonka adósok vagyunk még magának valamivel a fogadásért. Ime itt van.”

Egy diktandó lapot nyújtott át, melyre gyermekes betűkkel volt felírva a következő mondat:

„Ilonka tudná szeretni Tamás bácsit.” „Szerelem is” — tette hozzá a leánya s bizonyítékul egy virágot adott oda Tamásnak.

Baesó Tamás azt sem tudta, hogy köszönt, hogy tette fel a kalapját, hogy ült fel a bakra. Ugy megvárta az a gyermekírás.

Dóval tul a falun eszmélődött föl, hogy talán valami felelet is dukálna arra a kis okiratra.

Nem is gondolkodott sokáig. Megfordította a hamokfutóját s csak úgy visszafelé futtában mondott egy „adjon Isten”-t a fiúknak.

„Hova, hova Tamás” — kérdezték azok meglepőve.

„Megyek oda, a hol ezt a virágot kaptam” — szolt s nagyot cserditett a négy szürkéje közé. (Menyasszonyt visznek azok haza rövidesen.)

Joób Pista megvetőleg nézett utána s a foga között szürve a szavakat, mondá:”

„Hullik a férgese.”

Képeinkhez.

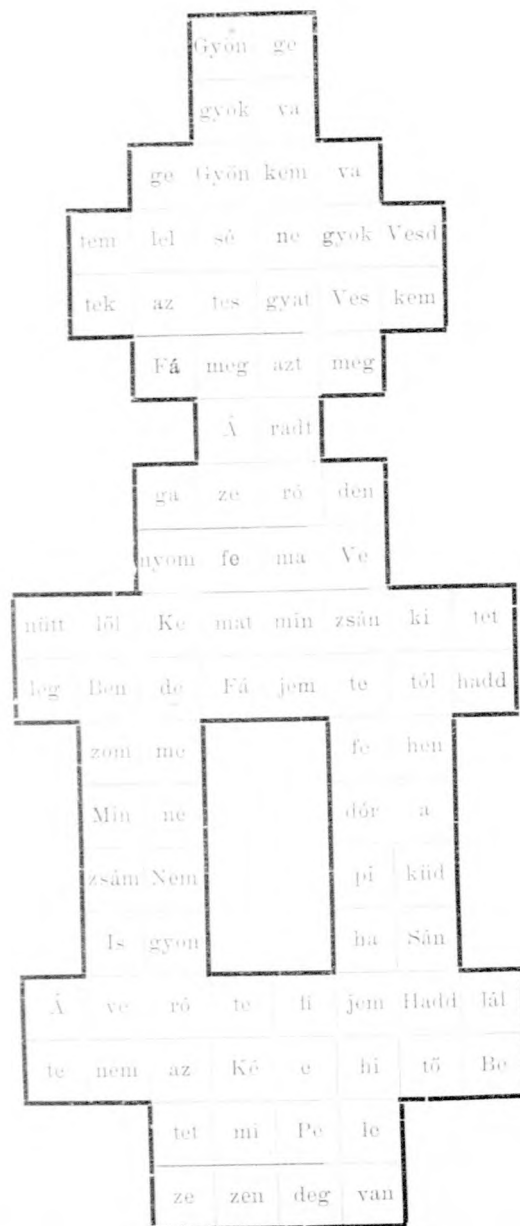
Jézus menyasszonya. Egy mindennapi, szomoru történet utolsó jelenete az, a mely szemeink előtt lefolyik. Megesalódik a kis leány. A férfi, kit tapasztalatlan szívének minden hevével szeretett, hűtlenül elhagyta őt. Az életnek e fájdalmas csalódása megtöri emberekben való hitét, boldogság e földi életben az ő számára nincs többé. Enyhülést, vigaszt csak a hitben találhat már. A szomoru kisleány után bezáródtak a kolostor kapui; most be is akarja esukni azokat, hogy soha többé fel ne nyiljanak előtte: ime, apáczává szentelik fel őt. Magasztos jelenet ez és mégis szomoru. Az a fehérbe öltöztetett leány e pillanatban minden földi örömet, a fiatal szivek minden tarka vágyát elvetette magától. Hej, pedig nehéz ezektől megválni, még ha a csalódás tövise okozta fájdalmat érezzük is. Erre gondolnak az apácák, lelkükben felébred a mult emléke s szemükbe könny szivárog. A leány pedig megilletve, merengve ül ott menyasszonyi ruhájában. Az lett tehát mégis, de nem földi ember hitvese, hanem Jézusnak menyasszonya.

Keresztelés után. Keresztelés után van a társaság. Foly a pezsgő és még jobban folynak a felkösztöntök. Az újszülött, a kit a dada mutat be a társaságnak, harsányan obéogat, a mit az örömtelt szülők és a nyájas vendégek örvendetes előjelnek vesznek. „Milyen egészséges, milyen nagy, szakaszottt anyja...” mondogatják. Mig a türelmetlen csecsemő így gondolkozhatik magában: „Ugyan hagyjatok már békét s tegyetek vissza a pólyába, mert nekem abban semmi örömöm nincs, hogy itt vigyorogtok reám s örültök rettenetesen, holott tudom, mindez a hokusz-pókusz csak udvariasságból van, no meg azért, hogy jól megtölthessétek gyomrotokat”. Mi pedig azt mondjuk, jöjjön csak a hetedik, mindjárt nem lesz olyan nagy az öröm.

Sakk-talány.

— Szoboszlaj Gyulától. —

Megfejtendő lóugrás szerint. A kiindulás *-gal van jelölve.

Lapunk mult számában közölt számtalány megfejtése:

1. Estebéd előtt 36 hölgy és 12 férfi.
2. Estebéd után 32 hölgy és 8 férfi.

Helyesen fejtették meg: Nikodem Vilma, Horváth Pálné, Bertalan Mariska, Gombkötő N. János, Sényi János, ifj. Lám Béla, Együd József, Károlyi Endre, ifj. Zsigovits János, Herceg József, ifj. Princezinger József, Jankó Antal, Chambó Miklós.

Lapunk 43. számában közölt sakk-talányt pótlólag helyesen fejtették meg: Sarkadi Nagy Lajos, Wázsonyi Ferencz, Illinger Dezső.

LEVELES-SZEKRÉNY.

Biermann Fulóp urnak. Névrejtvényét adandó alkalommal felhasználjuk. — **Várady Menyhért** urnak. Az állomási haranzok megvétele tárgyában a vasuti üzletvezetőséghez kell fordulni. Ennek módját meg lehet tudni a helybeli vagy legközelebbi vasuti állomás főnökétől is, a ki mindenesetre fogja tudni, hova nyujtsák be az ajánlatukat. — **10614. sz.** előfizető. A folyamodvány jó, de nem a miniszterhez, hanem annak a kerületnek hadkiegészítési parancsnokságához ezimezendő, a melyhez a felmentendő illetőségénél fogva tartozik. Az így ezimzett és a községi előjáráságtól kikérendő halotti s szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt folyamodványt tessék benyújtani a szolgabírósnál, hol azt hitelesítéssel ellátják és hivatalból átteszik a hadkiegészítő parancsnoksághoz. A folyamodásnak minden valószínűség szerint meglesz a sikere, bár az minden esetre baj, hogy elkéstek vele, mert a fiatal ember berukkolása óta nem változtak a viszonyok: a katonai hatóság azt mondhatja tehát, hogy miért nem tették meg a lépést a kellő időben. — **Horváth Pollin** urnának. A rejtvény jó, de jól ismert: csupán ezért nem adhatjuk. — **Csere József** urnak. Az átirásért, ha az per nélkül nem megy, nem fizethet többet 8–10 frtnál. Ha peres uton íjak nevére házat, mindenesetre többre fog kerülni: hogy mennyibe, majd ítéletileg szabja meg a bíróság. Ennél többet ne fizessen, mert ennél többet végrehajtás utján sem vehet be rajta az ügyvéd, ha csak díjlevelet nem adott nagyobb összegről számára. Tanácsunk, hogy a költséges végrehajtást semmi esetre se várja be, hanem fizesse ki a bíróságilag megállapított perköltséget, mert ellenesetben házat, butorait, lábas jószágát, szóval mindent elveheti a végrehajtó, kivéve a testi ruháját, 1 tehénhez szükségelt takarmányát, meg a főzőedényeit. — **Muit** Antal urnak. A kértett adásvételi szerződést ügyvéd 5 frt. közs. jegyző legfeljebb 3 frtért kell hogy esküdjön. Különben nézze meg a község házaán kifüggesztett hatósági díjszabást, ott megtalálja, hogy a bélyegen kívül mit követelhet a jegyző a szerződésekért, mit a községi bizonyítványokért, marhalevelekért stb. Ennél többet sem követelhető. — **Friedmann József** urnak. 1. Ferő Sándor ur a „Magyar Hírlap” szerkesztője. 2. A dohánygyártási felügyelői állás elnyeréséhez elegendő, ha az illető írni és olvasni tud s katonaviselt ember. Ez utóbbit igazolni kell s ezenkívül még csak illetőségi és alköleszi bizonyítványra van szükség. Fizetése havil 30 frt s Budapesten 100 frt lakbér. — **Blau Lajos** urnak. A hernyók ellen ajánljuk a thanatonnal (dohány-lyugy-

kivonattal) való feeskendezést. A Thanaton kapható a Dohány Kereskedelmi Részvénytársaságnál, Budapest, Nagykörönd-utca 16. Egy 5 kilogrammos doboz ára 1 frt 50 kr. A megrendeléshez esatolandó a községi előjáróság által kiállítandó bizonyítvány mely igazolja, hogy a Thanaton mezőgazdasági célra fog használtatni. Egy hektoliter vízben 2-5 kgr. Thanaton (tehát az egész doboz fele) oldandó fel; az így előállott oldallal közeli feeskendő utján kell bepermetezni a megtámadott bokrokat. A Thanaton a ribizke hernyóit okvetlen megfogja ölni. — **Többeknek.** A *Rudolf fogadalmi templom* sorsjegyek húzását november hó 6-ára halasztották el. Miután lapunk szombaton már elhagyta a nyomdát, a húzás eredményéről a hozzánk beérkezett kérdézősküldésekre csak legközelebbi számunkban adhatunk felvilágosítást. — **Sorsjegyek.** Fülöp Károly, Bartha Sándor, A. J. Saradna, H. R. Szaszsebes, B. P. Sály-Borsod, B. A. Tasnad-Szántó, Gy. P. Jász-Ladány, H. K. Kapos-Szekeső, R. M. Gige, M. B. Karász, S. M. Nagybecskerek, B. I. Verseg, Cz. I. Gölle, Cz. M. Mura-Szerdahely, N. L. Körös-Ladány, D. J. Bática, D. B. Bihar. Sorsjegyeiket nem húzták ki. B. I. urnak, Szeged. 6711—027. sz. sorsjegye 6 frral kihuzatott.

Budapesti piaci árak.

Budapest, november hó 6-án.

Gabona. (Árak métermázsánként értendők.) *Buza* 76—81 kg, *tiszavideki* 12.45 frrtől 13.25 frrt, *pestvidéki* 12.40 frrtől 13.20 frrt, *fehértói* 12.30 frrtől 13.25 frrt, *bácskai* 00.00 frrtől 00.00 frrt *bánsági* 00.00 frrtől 00.00 frrt.

Rozs 70—72 kg. 8.35 frrtől 8.50 frrt.

Arpa: *takarmánynak* 60—62 kg. 5.80 forinttól 6.15 frrt,

égetni való 62—64 kg. 6.30 frrtől 7.00 frrt, *sörfűzdei* 64—66 kg. 7.50 frrtől 9.00 frrt.

Zab 39—41 kg. 6.25 frrtől 6.55 frrt.

Tengeri 78—82 kg. 4.60 frrtől 4.75 frrt.

Liszt ára 100 kg.-ként.

Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	19.20	19.00	18.80	18.60	18.30	18.00	17.70	15.60	12.60

Buzakorpa, finom 4.20-4.20, durva 3.70—3.70 frrt zsákkal együtt

Egyéb magvak: *mák* 18—26 frrt; *bab* fehér nagyszemű 6—10 frrt, *apró* 7—10 frrt, *tarka* 8—13 frrt, *lencse* 10—12 frrt, *borsó* héjas 7.50—14 forint, *köles* 5.10—5.70 frrt, *kendermag* 8.00—8.50 frrt, *repce* 13.00—13.50 frrt. *löhre* 38—43 frrt mm.-ként.

Markavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 220—340 frrt; *középmínőségűért* 280—290 frrt; *gyenge minőségűért* 180—220 frrt; *hízott magyar és tarka ökör jobb minőségű* mm.-ként élősúlyban 29—35 frrt, *hízott magyar és tarka ökör közepminőségű* 26—28 frrt. *Féjős tehén,* magyarfajta 70—155 forintig, tarka 140—170 frrt darabonként. *Élő borjú* 1 kgr. élősúlyért fizetnek minőség szerint 32—45 krt. *Vágott borjú* 1 kgr. hussúlyért fizetnek 60—72 krt.

Juhvásár: *hízott ürü* páronként 18.00—22.00 frrt, *feljavított juh* 14—17 frrt, *kiverő juh* 9.20—14.00 frrt, *kecske* 6—7 frrt.

Sertésvásár. (Kőbánya) 100 kgr.-kint élősúlyban 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 300—380 kgr. nehéz sertésért 55—56¹/₂ frrt., vidéki sertés könnyű páronként 250 kilóig 56—57 frrt.

Baromfivásár. *Lud,* sovány, páronként 1.80—3.00 frrt, *kacs* 1.40—2.50 frrt, *tyúk* 1.20—1.40 frrt, *csirke* 60 kr.-tól 150 krig, *kappan* 1.60—1.80 frrt, *pulyka* 2.50—3.50 frrt.

Takarmányvásár. *Réti szőna* 2.50—3.00 frrt, *muhar* 2.20—2.60 forint, *zsupszalma* 1.60—1.80 frrt, *alomszalma* 1.30—1.50 frrt.

Vegyesek. *Tojás* 100 drb. 2.80—3.00 frrt. *Szalonna* 80—85 krajczár. *Vaj* Ia. 78—110 kr., IIa. 50—70 kr. *Olvasztott vaj* 70—100 kr. *Méz* sárga csurgatott 25—32 kr. *Burgonya* sárga 1.80—3.00, rózsá 2.10—2.70, közönséges 75—85 kr., *paprika* 35—52 frrt, hüvelyes paprika 18—52 frrt métermázsánként.

Bőrök. *Ökörbőr száraz* 11—18 kg-ként 80—88 frrt, *tehenbőr száraz* 77—80 frrt. *Nyers ökörbőr* (20 kg.-tól 35 kg.-ig) 29—35 frrt, *tehenbőr nyers* (20 kg.-tól 45 kg.-ig) 29—37 frrt. *Juhbőr,* gyapjas, páronként 36—43 frrt.

ORSZÁGOS MAGYAR

KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrássy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Desseffy Aristid, Páspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szonyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf. — Vezérigazgató: Szonyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a hároknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes meglakartást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmányt és szalmát eleséget

tüzkár ellen a szövetkezet

tetemesen olcsóbban

biztosítja, mint a hazánkban működő bármely más biztosító intézet.

☛ Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélkül a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek. ☛

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal terményeiket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapestben, (József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített ügynökségek.

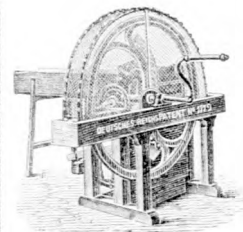
SACK RUDOLF egyedüli képviselője Magyarországon

Propper Samu

Budapest, Váci-körút 52. sz.

Előre bocsátva, hogy Sack Rudolf világhírű gyártmányai eredeti minőségben csak nálam kaphatók:

Ajánlom közkedveltségű egyetemes és többvasú ekéimen kívül sík és dombos talajra egyaránt kitűnően alkalmas sorba- és szórvavető gépeimet

szecskavágó-,

répavágó-

gépeimet.

Kézi, járgány- és gőzhajtásra járgányaimat,

a jelenkor legjobb szerkezetű takarmánypároló

készülékeimet s minden egyéb gazdasági gépeket és eszközöket.

Mindenről kimerítő árjegyzék és készséges felvilágosítások.

A NAGY KRACH!

New-York és London nem kimélték meg az európai száraz-földet és ezért egy nagy ezüstgyár indítva érezte magát, hogy az egész készletet csak a munká-
 ró egy kis kárpótlása ellenében eladja. En meg hatalmazva vagyok
 ezen megbízást teljesíteni. Én tehát bárkinek megküldöm a követ-
 kező tárgyakat pusztán a kárpótlásért, **6 frt 60 kr.**; és pedig:

6	darab	finom asztali kés, valódi angol pengével,
6	"	amerikai szab, ezüst vállát egy darabból,
6	"	ovókanalat,
12	"	kávéskanalat,
1	"	lévesmerőt,
1	"	tejmerőt,
2	"	tojás-szeletet,
6	"	angol Viktória-tálca,
2	"	igen hatásos gyertyatartó,
1	"	teaszűrőt,
1	"	finom cukorperző

44 db összesen 6 frt 60 kr.

Mind a fenti 44 tárgy elbb 40 forintba került és most csak **6 frt 60 kr.** minimális áron kapható. — Az amerikai szabad-
 ezüst egy kívül-belül fehérítő, mely ezüst színt 25 esztendőig meg-
 tartja, a miért szavatolják. Legjobb bizonyíték, hogy ezen hirdetés

nem csalás. Kötelezem magam itt, a nyilvánosság
 előtt, bárkinek, kinek az áru nem
 tetszik, a pénzt visszaadni és senki sem mulassza el azt a kedvező
 alkalmat, hogy ezen díszes garnitúrát megszerezze, mely gyönyörű

házassági- és alkalmi ajándéku,
 továbbá minden jobb háztartásba kiválóan alkalmas.

Egyes egyedül kapható

HIRSCHBERG A.-NÁL az egy. amerikai szab ezüst-
 gyárak főigénykésze
 Wien, II., Rembrandtstrasse 19-17. Telefon 7114.

Széküldés a vidékre utánvétellel vagy az összeg
 előzetes beküldése ellenében.

Elhöz **TISZTIFOPOR 10 kr.**
 Valódi csak az oldalt látható védjeggyel
 (egyszéki fém).

Kivonat az elismerő levelekből:

A küldött nyit megkaptam s nagyon meg vagyok vele elő-
 gedve, kérek még egy küldemény remek garnitúrát 6 frt 60 kr-ért.
 Kolozsvár, *Baró Bánffy.*

A remek garnitúrával teljesen meg vagyok elégedve. Lálbach,
Bartusch Otto, kapitány a 37. gyalogezrednél.

A küldeményt megkaptam és azzal teljesen meg vagyok elő-
 gedve, kérek még egy ugyanilyen küldeményt. Bozovics, *Keresz-
 tes Sándor,* főszolgabíró.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték
 háromnegyed részéig 20-60 év
 közt időre kezespenkben.
 Birtokos felmondhat, pénz-
 intézet nem mondhat fel.
 Csakély kamattal teke is tör-
 lesztetik Lebonnyoltás leg-
 rövidebb idő alatt.

— Convertálás belyeg- és illetékmentes. —

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő
 csakis: telekkönyvi kivonat és katasteri
 birtokiv másolat. 40494

Ingtalan és Jelzálog Forgalmi-Intézet.
Budapest, Váci-körut 39.

Intézetünk az egyedüli, mely az ország minden
 megyéjében haldások és a legtekintélyesebb föld-
 birtokosok által aknák-vezeték-vezeték stb. minden

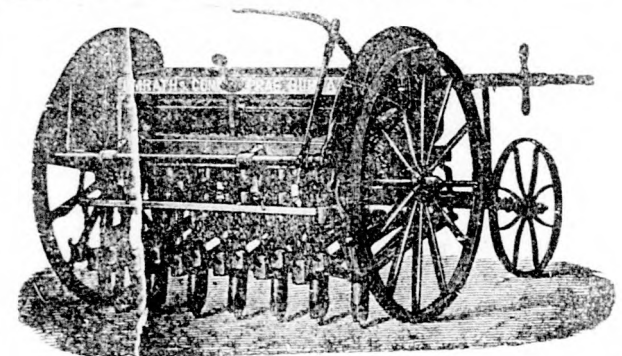
Fehér bor,

40 hektoliter,

hektoliterje 14 frtért

eladó.

Czím a kiadóhivatalban. 233

Sorvetőgépeket

a legújabb és legjobban bevált szerkezetben,
 egyetemes- és többvasú ekéket páncéllacél-kormányle-
 mezekkel, boronákat, hengereket, konkolyozókat, ga-
 bonatisztító-postákat és teljes takarmánykamra-be-
 rendezéseket, nagy- és lasztékban és jutányos áron szállí-
 tanak.

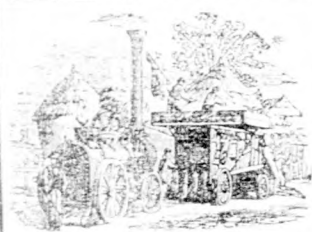
UMRATH ÉS TÁRSA

mezőgazdasági gépgyárosok

BUDAPESTEN, V. ker., Váci-körut 60. szám.

Árjegyzékkel és költségvetéssel kívánatra ingyen és bérmentve
 szolgálunk.

U. i. Borsajtók (System Mabilie) és szőlőszőlők kifűző
 kivételben és mindenféle nagyságban.

GRAEPEL HUGÓ

gép- és rostalemez-gyár, malomépítész

Budapest, V. ker., Külső Váci-út 46. szám.

Marshall Sons & Co. Lmtd

angolországi gépgyár vezérigénynöke ajánl utólrhetlen szerkezetű és minőségű Marschal-féle

gőzmozgonyokat és gőzcséplőgépeket,

szabadalmazott

kombinált gabona- és lóhere cséplőgépeket két cséplődobbal,
 szabadalmazott gabonacséplőgépeket kombinálva kukoriczamorzsolóval, — Gibás-féle szabadalmazott kazalozó

készüléket (golyát), Harrison-féle „Albion” őrlőgépeket.

Malomépítészeti osztályom elvállal gazdasági malmok, magas-, félmagas-
 és vāmörle-malmok teljes berendezését és takarmánykamrák felállítását.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gőzekéket, Gőz-utihengereket és Gőz-utimozdonyokat

a legteljesebb szerkezettel a legolcsóbb árak mellett szállít

John Fowler & Co.

Telefon 92-50. Budapest-Kelenföld, a vasútállomással szemben,

hol is épített új telepükön gőzeke szerkezeteiről tárlatot rendeztek be. Ugyanott teljesen berendezett tartalékrész-raktárt és javítóműhelyt tartanak fenn.

Budapestről a keleti (központi) pályaudvarról és a déli vasuton Budáról könnyen elérhető.

Budapesti gyapju-aukcziók.

Az idei gyapju-aukczióknak
harmadik sorozata
november 10-én és 11-én

tartatik meg. Az árverésre szánt küldemények, melyek „Gyapjuárverési Vállalat, Budapest, Dunaparti teherpályaudvar” ezimen adandók vasutra, a m. kir. államvasutak összes vonalain tetemes díjkedvezményben és olcsó raktárban részesülnek. — Azonkívül sem beraktározási avagy mérlegelési költségeket nem fizetnek.

Minden egyéb felvilágosítással szívesen szolgál az

„Gyapjuárverési vállalat”

Heller M. s Társa
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 13.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, V. Alkotmány-utca 31. Váci-körút sarok.

Vessünk a legelőnyösebb árak mellett mindennemű

jól sikerült vetőmagvakat

Ajánlunk a legolcsóbb árak mellett szavatolt megbízható műtrágyákat, u. m.:

Thomasz-salakot, chilisalétromot, szuperfoszfátot stb.

Gabonaközvetítés. — Erőtakarmánybeszerzés.

Szőlőtrágya Kompozicziót

és szőlők alá való mindennemű

műtrágyákat

elismert kitűnő minőségben ajánl

a „HUNGÁRIA”

műtrágya-, kén-sav- és vegyl-ipar részvény-társaság

Budapest, Váci-körút 21. szám.

Részletes utasításokat kívánatra ingyen és bérmentve küld az igazgatóság.